

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Hvad er din herlighed dog stor

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Hvad er din herlighed dog stor", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg.* - 1953, 1951-56, s. 287. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid121836/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

6. HErrens herlighed i JEsu og hans rige i os boer,
Hand igien os elsker, ynder, bærer vores støv og jord,
Det er vores herligheder,
At GUD selv os har ledet.
7. Det er vores roes i JEsu, at vi høre HErren til,
163 Det er vores hertiens glæde, at hand i os blive vil,
Intet alting har at nyde,
Israel i Gud sig fryde.

Nr. 235.

Mel. Af heymeden oprunden er.

H vad er din herlighed dog stor,
O christne siel, paa denne jord,
Hvad vil den siden blive,
Saa sandt du est en christen, som
Har vendt dig ret fra synden om,
Til HErrens verk at drive,
Herfig,
Gud dig
Har til livet
Salve giveL
Aandens gaver
Dig saa høyl ophøyet haver.

2. Du est Guds egen slægt og æt,
Til himlen har du arve-ret
Af din den høye stamme,

Nr. 235. J1-7; 1,4: est! er J6-7; 2,1: est! er J8-7.

6,1: HErrens herlighed i Jesu er et begreb: den Gods herlighed, som er øbenhæret i Jesus; *hans rige* i os boer; Lk. 17, 21. Orig. 2, 1-2: O! die herrlichkeit des HErren tragen wir, da er uns trätig Gott saamt seinem reich ist in uns. — 6,2: *igen* vel = på ny; vi havde forspild; hans herlighed, men har den nu igen; *bærer vores støv og jord* bærer (at) en skindet vor menneskenatur, eller: bærer (at) hjælper os, der er støv og jord; for den sidste forståelse taler, at originalen har tanken om at bære os i L1; da er uns trätig; i hveri fald bigger 1. Mos. 2,7 til grund for udtryknet *støv og jord*. — 7,1: jfr. 1. Kor. 1, 31. — 7,2: Joh. 17, 23; 2. Kor. 13, 5; Gal. 2, 20; Ef. 3, 17. — 7,3: Intet (at) vi, som en intet) har etting (at) Gud, som er alt) at nyde godt af. — 7,4: Israel den kristne menighed. Gal. 6, 16. Nr. 235. Oversettelser. Wie gross ist deine herlichkeit, J. E. Schmidt, Schr. s. 1930. — 1,1: *hændt* hvede. — 1,6: *dine* udøve, fremmøde. — 1,10: *sølv* Helligånden. 1. Joh. 2, 20, 27. — 2, 1-3: 1. Joh. 3, 1; Rom. 8, 19-19.

Den herlighed er meer end stor,
At verdens pragt paa denne jord
Sig derved maatte skamme,
Men hun
Leer kun
Ad vor lykke,
Og vil trykke
Os og hade,
Skiønt hun faaer os den at lade.

3. En himmel-lærd prophet du **est**,
Som kiender livets vey, en præst,
Som HÆRREN offer bringer,
Du **est** en konge fuld af prægt,
Som undertriner salans magt,
Og seyrens palmer svinger.
Den sag
Hver dag
Let kand vides,
Naar her strides,
Naar her vindes,
Dette skeer hvor troen findes.

4. Du **est** din JESU egen brund,
Har hand ey selv dig pynket ud.
Og sig med dig trolovet?
Har sielen ey hans pant i haand,
Den seðe verdig Hellig Aand,
Som lærer dig: dit hovet 464
Christo
Ref troe

3, 4: **est**] or **Jesu**. 4, 1: **est**] or **Jesu**. 4, 8: **hovet**] hoved **Jesu**.

2, 5-6: Verdens pragt ma stå til skamme over for din herlighed. — 2, 7: **hum!**
verden. — 2, 10: (rykke) undetrykke. — 2, 12: **fæde** lade beholde. — V. 3: Den
kristne ses som delagtig i Kristi strestabelle embede, som profet, præst og konge,
Jfr. nr. 02. — 3, 1-2 u.: Ap. G. 2, 17. — 3, 2b-3: 1. Pet. 2, 5. — 3, 4: Joh. Åb. 1, 6;
5, 10. — 3, 5: jfr. Rom. 16, 20. — 3, 6: Job. Åb. 7, 9. — 4, 1: Hejs. 4, 8 (fp). — 4, 2: jfr.
Joh. Åb. 19, 7b. — 4, 3: 2. Kor. 11, 2. — 4, 4-5: 2. Kor. 1, 22; 5, 5. El. 1, 14. — 4, 6:
El. 5, 23.

At forblive,
Ham at give
Alt dit herte
Udi velstand og i smerte.

5. Du staaer med Gud i forbunds eed,
Dit herte har den herlighed,
Hans boligs sted at være,
Hand kalder dig sin egen skat,
En throne, som hand selv har sat
Sit store navn til ære,
Og dig
Hos sig
Hjælper, skytter,
Bærer, flytter,
Favner, krysser
Tægt til sine næades bryster.

6. Hvo er vel nogen tiid, som kand
Din herlighed og ære-stand
Ret male og beskrive,
Den højhed ingen her forstaaer,
Men det skal rigtig kiendes, naar
Du JESU Høg skal blive.
Din krop
Skal op
I det høye,
Med sit øye
Gud Leskue,
Tindrende af livets lue.

7. Betenk din stand, o christen siel,
Betenke den herlighed dog vel,

4, 12; *velstand*] medgang, lykke. — 5, 1; *forbunde eed*] Gud og sjælen har ved ed sluttet; forbund (pagt), se under nr. 81, 3, 5 og 8, 5, hvor man ser, at der tænkes på døben. — 5, 2-3; Job 14, 23; 1. Kor. 3, 16. — 5, 8-12 hedder i originalen: Dass er Ans erberman In den armen Dieu stels træget Und wie eine mutter heget. — 5, 9; *skytter*] beskytter. — 5, 12; jfr. nr. 89, 12, 2; 172, 2, 1. — 8, 4; *herj*] på jorden. — 6, 6; 1. Job. 3, 2. — 6, 7-9; 1. Thess. 4, 16-17. — 6, 10-11; 1. Job. 3, 2.

Som JEsus dig har givet,
Hold den, trods verden, vel iagt,
Vær derved glad og ufersagt
I døden og i livet,
Men staa
Derpaa
Som en klippe
Ey at slippe
Denne øre,
Lad dig slangen ey besnære.

2. Om den Aandelige Forening med JEsu.

Nr. 236.

Mel. Alleneste Gud i himmerig.

Min JEsum vil jeg, intet meer,
Mit herte har hand inde,
Mit øye efter ham kun seer
Og alle mine sinde, 465
Al verden vil jeg glenue huel,
I hende kand jeg ingen deel
Min siel til baade finde.

2. Ney dertil er min aand for god,
Og siedem alt for dyre,
At hun sin lyd i verden lod
Og jordens sager styre,
Hun alt for fin en brudgom har,
At giøre sig til verdens nar
For saadan skiden hyre.

Nr. 236. J1-7.

Nr. 236. Oversættelse. Mel. JEsus liegt mit in dem shin, foefatter? Schr. s. 1041. Salmen bygger på Højsangen med brudgommen forstillet om Jesus, brudet om sjælen. — 1,1: vil] attræk. — 1,2: har inde] besidder, ejer. — 1,4: alle mine stude] hede mit sind. — 1,7: baade] gavn. — 2,2: dyrel] dyrkbar. — 2,3-4 ud- folder, hvad der is i dertil (l.t.), nemlig at hun skulle tafe sin lyd store (få- retsstille) i verden og de jordiske endigender (jordens sager). — 2,6: til, at hun vil giøre sig til verdens nar os. hude sig narre af verden. — 2,7: hyre] løn.